

פייבל, אורי

בן יצחק ותמר. נולד ביום ט' בתשרי תש"ז (4.10.1946) במושב אלוני-אבא וגדל במושב היוגב. מילדותו היה קשור לטבע ולחקלאות וכל אשר עשה במשק עשה מתוך אהבה ומסירות. אורי למד בבית-הספר החקלאי "כפר גלים" ובשעות-הפנאי אהב לקרוא ספרות טובה ולהאזין לצלילי מוסיקה; בייחוד אהב את המנגינה של "אני מאמין" לש' טשרניחובסקי. בנובמבר 1964 גויס לצה"ל והתנדב לחיל-הצנחנים.

דבר לא היה קשה מדי בשבילו והוא עבר את אימוניו הקשים ברוח טובה, העריץ את מפקדיו והיה חונן הביתה לחופשה מתוך שמחה. אחרי שחרורו מן הצבא הספיק להיות בבית רק חדשיים ועבד ואף סיים את

עבודת הקציר עד סיום האביב, שהיה האחרון בחימו. בימיהכוננות
שלפני מלחמת ששת הימים נקרא לדגל; גם חבריו המבוגרים וגם אביו
גויסו באותו זמן. בצאתו היה בטוח בצעדיו וגאה על מעשיו, אך כשהיה
כותב מכתבים הביתה היו הם ספוגי דאגה וגעגועים כאילו התבגר בעשר
שנים. בין חפציו נמצאה גלויה שנועדה להישלח אחרי הקרב, כנראה, אלא
שאותה לא זכו ההורים לקבל. בקרב שנערך בירושלים הבירה ביום השני
למלחמה, הוא כ"ז באייר תשכ"ז (6.6.1967) נפל; זה היה בין בית-הספר
לשוטרים לבין גבעת-התחמושת. הובא למנוחת-עולמים בבית-הקברות
הצבאי שעל הר-הרצל בירושלים. בספר "מאירות גברו" של מפקדת
הצנחנים הוקדש עמוד לתולדותיו ולתיאור קרבו האחרון. זכרו הועלה
בחוברת שהוציאה המועצה האיזורית יזרעאל.